

1 D'OCTUBRE DE 2017

DIA INTERNACIONAL DE LA GENT GRAN

Les organitzacions de Gent Gran coordinades en la **PLataforma Unitària de la Gent Gran de Catalunya**: Ajupe de la Unió Sindical Obrera (USOC), Associació Ciutadana pels Drets de les Dones; Coordinadora Nacional de Jubilats i Pensionistes, Federació Catalana d'Unió Democràtica de Pensionistes, Federació de Jubilats i Pensionistes de la CONC, Unió de Jubilats i Pensionistes de la UGT de Catalunya, Plataformes Unitàries del Maresme i del Vallès Occidental, altres organitzacions d'àmbit local i persones adscrites a títol individual; hem decidit elaborar un document de denúncia i reivindicació que exposem a l'opinió pública:

MANIFEST

Un any més celebrem el dia internacional de la Gent Gran. Poc han canviat les coses des de l'any anterior, continuem sense recuperar els drets socials perduts en aquests nou anys de crisi econòmica i social tant a Catalunya com a Espanya.

Nou anys que posen de manifest l'increment de la pobresa i la desigualtat segons afirmen tots els informes elaborats per Creu Roja, Càritas i altres organismes. El més preocupant és que la pobresa està afectant en major mesura a la infància i que el fet de disposar d'un treball no és garantia per sortir-ne; hi ha en el 2n trimestre de 2017 -segons l'EPA- 1.277.600 llars amb tots els seus actius en atur, l'increment de les famílies en situació de pobresa crònica, etc.

Les dues reformes laborals imposades, sobretot la última, han provocat una disminució generalitzada dels salaris, un abaratiment de l'acomiadament, un increment de la precarietat laboral, una acceleració de la destrucció d'ocupació, un greu desequilibri en el marc de relacions laborals a favor dels empresaris i un fenomen nou: l'aparició de treballadors pobres. És hora de posar solució a aquestes situacions.

Les mesures que el Govern Espanyol ha anat adoptant per sortir de la crisi i reduir el dèficit públic, han demostrant no ser vàlides; només n'hi ha prou amb comparar algunes xifres: les hores setmanals treballades en el 2on trimestre de 2008 van ser 722.012.500; al 2on trimestre de 2017 van ser 613.853.000; una diferència de 108.159.500 hores menys de treball; corresponent a 32'69 hores setmanals pels 18.813.300 treballadors ocupats; es posa així de manifest la precarietat laboral.

La població activa en el mateix període de temps, nou anys, ha disminuït en 79.100 persones, com a conseqüència dels treballadors immigrants que han marxat als seus països d'origen i els treballadors del nostre país, fonamentalment joves preparats, que s'han vist obligats a marxar per no trobar feina.

Hem vist com continuen produint-se desnonaments: més de 17.055 en el primer trimestre de 2017; la manca de polítiques públiques d'habitatge i una *Llei Hipotecària* injusta; el preu elevat dels lloguers; han provocat que més de 400.000 famílies hagin perdut el seu habitatge i es trobin sense solució habitacional.

La Gent Gran patim el deteriorament del nostre Sistema Públic Sanitari per:

- L'increment de les llistes d'espera.
- La reducció del pressupost.
- Per haver passat del dret a la sanitat universal a dependre de la condició d'assegurat.
- El copagament farmacèutic.
- El traspàs de pacients d'hospitals públics a privats.
- El tancament de places en els hospitals públics.
- La no optimització dels recursos tècnics existents traslladant proves diagnòstiques a centres privats.
- La privatització de molts serveis del sistema,
- etc.

Les esperances posada en l'anomenada *Llei de Dependència* s'han vist parcialment frustrades, les retallades pressupostàries i la modificació de la Llei inicial, sobretot amb l'aplicació del Títol III: *Mesures de racionalització del sistema de Dependència*, del Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, han provocat: una reducció en les prestacions econòmiques del 15%, una reducció de la prestació mínima garantida per l'administració general de l'estat en un 13%, la reducció de les hores d'atenció en l'ajuda domiciliària, la no cotització a la seguretat social de les persones cuidadores familiars -fonamentalment dones- amb edat propera a la jubilació (unes 172.000 a tot l'estat), les persones que ha mort sense rebre prestacions (unes 125.000 aproximadament), les persones que estan en espera de rebre les prestacions (més de 300.000). Hem de sumar a aquestes reduccions i esperes, el que per primera vegada per al copagament es tingui en consideració el patrimoni de la persona afectada.

Un greu problema és la situació de dèficit de la Seguretat Social, no s'entén com es pot parlar de recuperació econòmica i es desmantella el *Fons de Reserva de la Seguretat Social*. Dels 66.815.000 d'euros que disposava el Fons al desembre de 2011 hem passat a 15.020'039 milions d'euros al desembre de 2016 segons l'informe de la Seguretat Social al Congrés de Diputats; hem de sumar uns 8.100 milions d'euros procedents dels excedents de les mútues d'accidents laborals. S'han gastat en cinc anys uns 59.895.000 d'euros. Si encara hi havia existències en el *Fons de Reserva* al desembre de 2016 és pels rendiments de les inversions realitzades. L'any 2017 per a la paga d'estiu el govern ha tret 3.514.000 d'euros del *Fons de Reserva*, quedant aquest amb 11.602.000 d'euros.

El Govern en lloc d'adoptar mesures que augmentin els ingressos de la Seguretat Social, busca reduir -al mitjà i llarg termini- la despesa en pensions mitjançant la Llei 23/2013, de 23 de desembre, *Reguladora del Factor de Sostenibilitat* i de *l'Índex de Revaloració del Sistema de Pensions de la Seguretat Social*. Aquesta norma aprovada al marge del Pacte de Toledo, sense comptar amb els agents socials, amb l'informe desfavorable del Consell Econòmic i Social d'Espanya i amb les mocions de rebuig d'algunes administracions municipals de Catalunya, provoca una reducció de la pensió inicial dels futurs pensionistes des de l'any 2019 mitjançant el *Factor de Sostenibilitat* i

la reducció del poder adquisitiu de les pensions mitjançant la nova fórmula de revaloració.

El sistema de pensions és sostenible, el deteriorament no està produït per la despesa excessiva, (som dels països que menys gastem respecte del nostre PIB de la UE-15), està produït per la precària recuperació econòmica, per la baixada generalitzada de salaris, per la precarietat laboral, pel baix salari mínim interprofessional, per les polítiques d'austeritat aplicades, per costejar les polítiques actives d'ocupació des de la Seguretat Social mitjançant els diversos tipus de deduccions en les cotitzacions socials, etc.

El problema del que ningú parla és la situació dels referents econòmics per accedir i aplicar les polítiques socials, el INDICADOR PÚBLIC DE RENDA D'EFECTES MÚLTIPLE (IPREM) a Espanya i el INDICADOR DE RENDA DE SUFICIÈNCIA DE CATALUNYA (IRSC). Aquests estan congelats des de l'any 2010. L'any 2017 l'IPREM s'ha incrementat un punt però l'IRSC encara no ha estat incrementat pel Govern de Catalunya, incomplint la Llei de Pressupostos de la Generalitat per a l'any 2017. Des de l'any 2010 s'està produint una devaluació del conjunt de les polítiques socials i un enduriment de l'accés a les mateixes.

Les dades contingudes en els estudis i informes d'organismes nacionals i internacionals, ens posen de manifest que la bretxa entre rics i pobres va augmentar al nostre país com a conseqüència de la crisi. Hi ha alguns que mai ho passen malament, mentre que un percentatge important de la societat no té els recursos suficients per cobrir les necessitats bàsiques. En l'actualitat, es xifra en més de quatre milions de Pensionistes els que estan per sota del llindar de la pobresa, d'ells tres milions cobren menys de 420 euros al mes, quan les pensions públiques juguen un paper fonamental en la demanda interna de béns i serveis de la gent gran, tenint en compte que el futur creixement d'ocupació vindrà motivat per l'ampliació de l'Estat del Benestar contribuint al creixement i reactivació de l'economia i assegurant un nivell de vida digne i de qualitat.

Per tot això exigim als Governos d'Espanya i en els aspectes referents a la nostra Comunitat al de Catalunya:

- ✚ La reunió permanent del Pacte de Toledo perquè, sobre la base del diàleg i d'un acord social i polític ampli, es posin en marxa les mesures necessàries per garantir de forma permanent la sostenibilitat del sistema públic de pensions, tal com s'ha vingut fent des de 1995 amb excel·lents resultats; cal reforçar l'estructura d'ingressos del sistema per la via impositiva, complementant els ingressos per cotitzacions socials. Es tracta d'una aportació solidària de l'Estat envers la Seguretat Social, en els mateixos termes en els quals els treballadors i treballadores vàrem contribuir en el passat a finançar amb els excedents de les nostres cotitzacions socials bona part de les polítiques públiques que es van dur a terme durant dècades.
- ✚ La derogació de les reformes laborals imposades, i la reunió del Govern i dels Agents Socials per dissenyar un nou marc de relacions laborals fruit del diàleg i la concertació.
- ✚ La derogació de la *Reforma del Sistema de Pensions* imposada que contempla el *Factor de Sostenibilitat* i l'*Índex de Revaloració de les Pensions*. Les administracions públiques, tenen l'obligació d'assegurar que les pensions siguin

- suficients per viure dignament. Per això s'ha de promoure una millora de les quanties de les pensions tant contributives, com de les no contributives.
- ✚ Que les polítiques actives d'ocupació siguin finançades des de la fiscalitat general i no mitjançant reduccions en les cotitzacions socials.
 - ✚ La recuperació de la sanitat pública i universal no dependent de la condició d'assegurat per accedir-hi,
 - Que aquesta sigui finançada amb impostos eliminant qualsevol tipus de copagament.
 - La recuperació del pressupost que es destinava abans de la crisi.
 - L'eliminació gradual de les llistes d'espera.
 - La recuperació dels serveis externalitzats.
 - La posada en funcionament de totes les places d'hospitals públics tancades.
 - La supressió del copagament farmacèutic.
 - La recuperació del control públic dels preus dels medicaments destinats al que s'ha anomenat patologies menors.
 - L'ampliació de la cartera de serveis considerant-hi les pròtesis dentals, els audiòfons i les ulleres, etc.
 - ✚ En autonomia personal i atenció a la dependència:
 - La supressió del *Títol III Mesures de Racionalització del Sistema de Dependència* del Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol. La recuperació dels nivells de prestacions econòmiques existents l'any 2010.
 - La recuperació de la intensitat de l'ajuda domiciliària.
 - La recuperació de la cotització a la Seguretat Social dels cuidadors familiars.
 - La recuperació de la quantia de la prestació mínima garantida per l'Administració General de l'Estat.
 - Eliminar la consideració del patrimoni en el copagament.
 - Reduir el temps entre el lliurament de la sol·licitud i la recepció de les prestacions.
 - Eliminar les llistes d'espera.
 - Aplicar preferentment les prestacions de serveis en lloc de les prestacions econòmiques, tal com disposa la llei.
 - etc.
 -
 - ✚ L'increment cada any, amb l'IPC, dels referents econòmics per accedir i aplicar les polítiques socials l'IPREM a Espanya i l'IRSC a Catalunya, i la recuperació del poder perdut en aquests com a conseqüència dels set anys de congelació a Catalunya i els sis a Espanya.
 - ✚ L'adopció de les mesures necessàries per evitar els desnonaments i que aquests no es puguin produir sense alternativa habitacional. Elaborar d'una nova llei hipotecària. Activar les polítiques públiques d'habitatge i la creació d'habitatges amb serveis destinats a persones grans i joves, emprant igualment una política pública de rehabilitació d'habitatges.
 - ✚ Mentre no es produeix una autèntica reactivació econòmica amb els nivells que teníem abans de la crisi, és urgent l'elaboració de plans d'emergència social per

atendre al conjunt de persones en situació de pobresa en què es contempli un autèntic bo social per a l'electricitat i gas, que garanteixi el subministrament bàsic de totes les llars i impedeixi els talls de subministrament, tenint en compte els membres de la unitat familiar i el nivell de renda.

- ✚ L'aprovació d'un tipus súper reduït de l'IVA per a tots els béns i serveis vinculats a l'alimentació i a l'energia, és a dir, gas, calefacció i electricitat, el que suposaria una ajuda a les famílies i als pensionistes i jubilats, en molts casos, ens permetria poder encendre el braser els mesos d'hivern. Aquesta mesura s'ha de donar en el marc d'una reforma fiscal integral i justa que garanteixi la suficiència de les Administracions Públiques per fer front a les necessitats d'inversió que requereix l'Estat de Benestar.
- ✚ Exigim una Renda Mínima estatal per millorar una llacuna molt concreta, i molt àmplia, que avui té el sistema de protecció social ja que no està dissenyat per protegir els que mai van tenir una ocupació.

Finalment manifestem la nostra preocupació per la situació que s'està vivint a Catalunya. El govern del Partit Popular amb el seu immobilisme no ha estat capaç de buscar una solució a l'encaix de Catalunya a Espanya intentant treure rèdit polític. El govern de Catalunya, avançat en retallades, no pot incomplir la llei ja que fora d'aquesta no hi ha democràcia; s'imposa la llei del més fort; però el que més ens preocupa és la fractura social que s'està produint a la nostra Comunitat. Els més grans, des de la transició democràtica, va ser un element fonamental per a preservar la unitat civil del poble de Catalunya, considerant en aquest poble a totes les persones que viuen i treballen a la nostra Comunitat.

Exigim que es cerquin vies de diàleg per trobar un nou marc jurídic entre Catalunya i Espanya.

Barcelona 27 setembre 2017

PLATAFORMA UNITÀRIA DE LA GENT GRAN DE CATALUNYA

plataformaunitariaGG@gmail.com

1 DE OCTUBRE DEL 2017

DIA INTERNACIONAL DE LAS PERSONAS MAYORES

Las organizaciones de personas mayores coordinadas en la **PLataforma Unitaria de la Gent Gran de Catalunya**: Ajupe de la Unió Sindical Obrera (USOC), Associació Ciutadana pels Drets de les Dones; Coordinadora Nacional de Junilats i Pensionistes, Federació Catalana de Unió Democràtica de Pensionistes, Federació de Jubilats i Pensionistes de la CONC, Unió de Jubilats i Pensionistes de la UGT de Catalunya, Plataformas Unitarias del Maresme y del Vallès Occidental, otras organizaciones de ámbito local y personas adscritas a título individual; hemos decidido elaborar un manifiesto de denuncia y reivindicación que exponemos a la opinión pública:

MANIFIESTO

Un año más celebramos el día internacional de la Gent Gran, poco han cambiado las cosas desde el año anterior, continuamos sin recuperar los derechos sociales perdidos en estos 9 años de crisis económica y social tanto en Catalunya como en España.

Lo ponen de manifiesto el incremento de la pobreza y la desigualdad según afirman todos los informes elaborados por Cruz Roja, Caritas y otros organismos. Lo más preocupante es que la pobreza está afectando en mayor medida a la infancia y que disponer de un trabajo no es garantía para salir de ella, hay en el 2º trimestre de 2017 según la EPA 1.277.600 hogares con todos sus activos en desempleo, el incremento de las familias en situación de pobreza crónica, etc.

Las dos reformas laborales impuestas, sobre todo la última, han provocado un disminución generalizada de los salarios, un abaratamiento del despido, un incremento de la precariedad laboral, una aceleración de la destrucción de empleo, un grave desequilibrio en el marco de relaciones laborales a favor de los empresarios y un fenómeno nuevo la aparición de trabajadores pobres. Es hora de poner solución a estas situaciones.

Las medidas que el Gobierno Español ha ido adoptando para salir de la crisis y reducir el déficit público, han demostrando no ser válidas; solo basta con comparar algunas cifras: las horas semanales trabajadas en el 2do trimestre de 2008 fueron 722.012.500. En el 2do trimestre de 2017 fueron 613.853.000. Una diferencia de 108.159.500 horas menos de trabajo; correspondiendo a 32'69 horas semanales por los 18.813.300 trabajadores ocupados; se pone así de manifiesto la precariedad laboral.

La población activa en el mismo periodo de tiempo, 9 años, ha disminuido en 79.100 personas, como consecuencia de los trabajadores inmigrantes que han marchado a sus países de origen y los trabajadores de nuestro país, fundamentalmente jóvenes preparados, que se han visto obligados a marchar por no encontrar trabajo.

Hemos visto como continúan produciéndose desahucios, mas de 17.055 en el primer trimestre de 2017; la falta de políticas publicas de vivienda y una Ley Hipotecaria injusta, el precio elevado de los alquileres, han provocado que mas de 400.000 familias hayan perdido su vivienda y se encuentren sin solución habitacional.

Los mayores padecemos el deterioro de nuestro Sistema Público Sanitario por:

- El incremento de las listas de espera.
- La reducción del presupuesto.
- Por haber pasado del derecho a la sanidad universal a depender de la condición de asegurado.
- El copago farmacéutico.
- El traspaso de pacientes de hospitales públicos a privados.
- El cierre de plazas en los hospitales públicos.
- La no optimización de los recursos técnicos existentes trasladando pruebas diagnosticas a centros privados.
- La privatización de muchos servicios del sistema,
- etc.

Las esperanzas puesta en la llamada Ley de Dependencia se han visto parcialmente frustradas, los recortes presupuestarios y la modificación de la Ley inicial, sobre todo con la aplicación del Titulo III: Medidas de Racionalización del Sistema de Dependencia del Real Decreto Ley 20/2012, de 13 de julio, han provocado: una reducción en las prestaciones económicas del 15%, una reducción de la prestación mínima garantizada por la administración general del estado en un 13%, la reducción de las horas de atención en la ayuda domiciliaria, la no cotización a la seguridad social de las personas cuidadoras familiares fundamentalmente mujeres con edad próxima a la jubilación (unas 172.000 en todo el estado), las personas que ha muerto sin recibir prestaciones (unas 125.000 aproximadamente), las personas que están en espera de recibir las prestaciones (más de 300.000). Hemos de sumar a estas reducciones y esperas, el que por primera vez para el copago se tenga en consideración el patrimonio de la persona afectada.

Un grave problema es la situación de déficit de la Seguridad Social, no se entiende como se puede hablar de recuperación económica y se desmantela el Fondo de Reserva de la Seguridad Social. De los 66.815 millones de euros que disponía el Fondo en diciembre de 2011 hemos pasado a 15.020'039 millones de euros en diciembre de 2016 según el informe de la Seguridad Social al Congreso de Diputados; hemos de sumar unos 8.100 millones de euros procedentes de los excedentes de las mutuas de accidentes laborales. Se han gastado en cinco años unos 59.895 millones de euros. Si todavía había existencias en el Fondo de Reserva en diciembre de 2016 es por los rendimientos de las inversiones realizadas. En el año 2017 para la paga de verano el gobierno ha sacado 3.514 millones de euros del Fondo de reserva, quedando este con 11.602 millones de euros.

El Gobierno en lugar de adoptar medidas que aumenten los ingresos de la Seguridad Social, busca reducir -en el medio y largo plazo- el gasto en pensiones mediante la Ley

23/2013, de 23 de diciembre, reguladora del Factor de Sostenibilidad y del Índice de Revalorización del Sistema de Pensiones de la Seguridad Social. Esta norma aprobada al margen del Pacto de Toledo, sin contar con los agentes sociales, con el informe desfavorable del Consejo Económico y Social de España y con las mociones de rechazo de algunas administraciones municipales de Catalunya, provoca una reducción de la pensión inicial de los futuros pensionistas desde el año 2019 mediante el FACTOR DE SOSTENIBILIDAD y la reducción del poder adquisitivo de las pensiones mediante la nueva fórmula de revalorización.

El sistema de pensiones es sostenible, el deterioro no está producido por el gasto excesivo, somos de los países que menos gastamos respecto de nuestro PIB de la UE-15, está producido por la precaria recuperación económica, por la bajada generalizada de salarios, por la precariedad laboral, por el bajo salario mínimo interprofesional, por las políticas de austeridad aplicadas, por costear las políticas activas de empleo desde la Seguridad Social mediante los diversos tipos de deducciones en las cotizaciones sociales, etc.

Problema del que nadie habla es la situación de los referentes económicos para acceder y aplicar las políticas sociales, el INDICADOR PÚBLICO DE RENTA DE EFECTOS MÚLTIPLE (IPREM) en España y el INDICADOR DE RENTA DE SUFICIENCIA DE CATALUNYA (IRSC). Estos están congelados desde el año 2010. En el año 2017 el IPREM se ha incrementado un punto pero el IRSC todavía no ha sido incrementado por el Gobierno de Catalunya, incumpliendo la Ley de Presupuestos de la Generalitat para el año 2017. Desde el año 2010 se está produciendo una devaluación del conjunto de las políticas sociales y un endurecimiento del acceso a las mismas.

Los datos contenidos en los estudios e informes de organismos nacionales e internacionales, nos ponen de manifiesto que la brecha entre ricos y pobres aumentó en nuestro país como consecuencia de la crisis. Hay algunos que nunca lo pasan mal, mientras que un porcentaje importante de la sociedad no tiene los recursos suficientes para cubrir las necesidades básicas. En la actualidad, se cifra en más de cuatro millones de Pensionistas los que están por debajo del umbral de la pobreza, de ellos tres millones cobran menos de 420 euros al mes, cuando las pensiones públicas juegan un papel fundamental en la demanda interna de bienes y servicios de las personas mayores, teniendo en cuenta que el futuro crecimiento de empleo vendrá motivado por la ampliación del Estado del Bienestar contribuyendo al crecimiento y reactivación de la economía y asegurando un nivel de vida digno y de calidad.

Por todo ello exigimos a los Gobiernos de España y en los aspectos referentes a nuestra Comunidad al de Catalunya:

- ✚ Reunión permanente del Pacto de Toledo para que, sobre la base del diálogo y de un acuerdo social y político amplio, se pongan en marcha las medidas necesarias para garantizar de forma permanente la sostenibilidad del sistema público de pensiones, tal y como se ha venido haciendo desde 1995 con excelentes resultados; es necesario reforzar la estructura de ingresos del sistema por la vía impositiva, complementando los ingresos por cotizaciones sociales; se trata de una aportación solidaria del Estado para con la Seguridad Social, en los mismos términos en los que los trabajadores y trabajadoras contribuimos en el pasado a financiar con los excedentes de nuestras cotizaciones sociales buena parte de las políticas públicas que se llevaron a cabo durante décadas.

- ✚ La derogación de las reformas laborales impuestas, y la reunión del Gobierno y de los Agentes sociales para diseñar un nuevo marco de relaciones laborales fruto del dialogo y la concertación.
- ✚ La derogación de la reforma del Sistema de Pensiones impuesta que contempla el Factor de Sostenibilidad y el índice de Revalorización de las Pensiones. Las administraciones públicas, tienen la obligación de asegurar que las pensiones sean suficientes para vivir dignamente. Por ello se ha de promover una mejora de las cuantías de las pensiones tanto contributivas, como de las no contributivas.
- ✚ Que las políticas activas de empleo sean financiadas desde la fiscalidad general y no mediante reducciones en las cotizaciones sociales.
- ✚ La recuperación de la sanidad pública y universal no dependiendo de la condición de asegurado para acceder a ella,
 - Que esta sea financiada con impuestos eliminando cualquier tipo de copago.
 - La recuperación del presupuesto que se destinaba antes de la crisis.
 - La eliminación gradual de las listas de espera.
 - La recuperación de los servicios externalizados.
 - La puesta en funcionamiento de todas las plazas de hospitales públicos cerradas.
 - La supresión del copago farmacéutico.
 - La recuperación del control público de los precios de los medicamentos destinados a lo que se ha denominado patologías menores.
 - La ampliación de la cartera de servicios considerando en ella las prótesis dentales, los audífonos y las gafas, etc.
- ✚ En autonomía personal y atención a la dependencia:
 - La supresión del Título III Medidas de racionalización del sistema de dependencia del Real Decreto Ley 20/2012, de 13 de julio. La recuperación de los niveles de prestaciones económicas existentes en el año 2010.
 - La recuperación de la intensidad de la ayuda domiciliaria.
 - La recuperación de la cotización a la Seguridad Social de los cuidadores familiares.
 - La recuperación de la cuantía de la prestación mínima garantizada por la Administración General del Estado.
 - Eliminar la consideración del patrimonio en el copago.
 - Reducir el tiempo entre la entrega de la solicitud y recibir las prestaciones.
 - Eliminar las listas de espera.
 - Aplicar preferentemente las prestaciones de servicios en lugar de las prestaciones económicas, tal como dispone la ley.
 - etc.
- ✚ El incremento cada año, con el IPC, de los referentes económicos para acceder y aplicar las políticas sociales el IPREM en España y el IRSC en Catalunya, y la

recuperación del poder perdido en estos como consecuencia de los 7 años de congelación en Catalunya y los 6 en España.

- ✚ La adopción de las medidas necesarias para evitar los desahucios y que estos no se puedan producir sin alternativa habitacional. Elaborar de una nueva ley hipotecaria. Activar las políticas públicas de vivienda y la creación de viviendas con servicios destinados a personas mayores y jóvenes, emprendiendo igualmente una política pública de rehabilitación de viviendas.
- ✚ Mientras no se produce una autentica reactivación económica con los niveles que teníamos antes de la crisis, es urgente la elaboración de planes de emergencia social para atender al conjunto de personas en situación de pobreza en la que se contemple un auténtico bono social para la electricidad y gas, que garantice el suministro básico de todos los hogares e impida los cortes de suministro, teniendo en cuenta los miembros de la unidad familiar y el nivel de renta.
- ✚ La aprobación de un tipo súper reducido del IVA para todos los bienes y servicios vinculados a la alimentación y a la energía, es decir, gas, calefacción y electricidad, lo que supondría una ayuda a las familias y a los pensionistas y jubilados, en muchos casos, nos permitiría poder encender el brasero los meses de invierno. Esta medida debe darse en el marco de una reforma fiscal integral y justa que garantice la suficiencia de las Administraciones Públicas para hacer frente a las necesidades de inversión que requiere el Estado de Bienestar.
- ✚ Exigimos una Renta Mínima estatal para mejorar una laguna muy concreta, y muy amplia, que hoy tiene el sistema de protección social pues no está diseñado para proteger a quienes nunca tuvieron un empleo.

Finalmente manifestamos nuestra preocupación por la situación que se esta viviendo en Catalunya. El gobierno del Partido Popular con su inmovilismo no ha sido capaz de buscar una solución al encaje de Catalunya en España intentando sacar rédito político. El gobierno de Catalunya, adelantado en recortes, no puede incumplir la ley ya que fuera de esta no hay democracia, se impone la ley del mas fuerte; pero lo que mas nos preocupa es la fractura social que se esta produciendo en nuestra Comunidad. Los mayores, desde la transición democrática, fue un elemento fundamental para preservar la unidad civil del pueblo de Catalunya, considerando en este pueblo a todas las personas que viven y trabajan en nuestra Comunidad.

Exigimos que se encuentren vías de dialogo para conformar un nuevo marco jurídico entre Catalunya y España.

Barcelona 27 de septiembre de 2017